

Bulharsko 2017

Obsah

Účastníci z ČR.....	1
Itinerář.....	2
28.2.2017 – Přílet do Byaly.....	2
1.3.2017 – Přivítání v Byale	2
2.3.2017 – Návštěva muzea a zakopání časové kapsle	2
3.3.2017 – Návštěva městečka Rouse	3
4.3.2017 – Výlet a rozloučení	4
5.3.2017- Návrat zpět do ČR.....	5
Závěr	5

Účastníci z ČR

- Paní učitelka Sladká
- Paní učitelka Lechnýřová
- Matěj Gross
- Denis Beran
- Natálie Konečná
- Magdalena Jágrová

Itinerář

28.2.2017 – Přílet do Byaly

Po příletu do Bukurešti jsme jeli minibusem do Byaly a tam nás přivítala rodina, vybalili jsme si věci, měli jsme tam večeři a potom jsme si s Antonym povídali a hráli jsme hry – Minecraft a pak jsme šli spát.

1.3.2017 – Přivítání v Byale

Ráno jsme šli do školy a tam nás přivítali chlebem a jejich kořením a byla tam tradice, že jsme si museli utrhnout kousek chlebu a namočit do jejich koření a sníst to. Když jsme tam došli, tak jsme nevěděli, že je to pepř, mysleli jsme, že je to skořice a došlo nám to, když jsme to dali do pusy.

Pak jsme šli na hodinu matematiky a výtvarné výchovy a tam jsme vyráběli jejich panenku. Potom jsme šli zpátky do rodiny a tam jsme večeřeli.

2.3.2017 – Návštěva muzea a zakopání časové kapsle

Byli jsme v muzeu, kde byly zbraně a památka na dřívější vojáky a jejich oblečení. Hned po muzeu jsme zakopali časovou kapsli. Každá země dala do kapsle jednu věc, my jsme tam dali dřevěný odznáček s vyřezaným Kladnem. Kapsle se otevře až za 20 let.

Večer jsme navštívili náměstí, kde byl ohňostroj.

3.3.2017 – Návštěva městečka Rousse

Byli jsme v muzeu o místním životním stylu. Tady jsme viděli styl jejich ložnic, obývacích, viděli jsme, jak se oblékají. Všichni jsme dostali praporečky na mikinu, protože v tento den byl státní svátek.

Pak jsme byli u řeky Dunaj a hned za ní bylo už Rumunsko. Šli jsme se naobědvat ve městě do velmi dobré restaurace. Jako předkrm jsme si dali zeleninu se sýrem a s trhacím chlebem. Hlavní chod bylo flambované maso a bylo to moc dobré.

Vyfotili jsme se všichni před restaurací u divně zakřivených stromů.

Odpoledne jsme šli na prohlídku města Rousse. Tady jsme si zašli k soše sv. Jiřího a průvodkyně nám o něm vyprávěla a paní učitelka Lechnýřová nám to překládala. Po prohlídce byl rozchod a náš dozorce byl Antony, holky měly Danielu. Jako první jsme si zašli na zmrzlinu, také jsme byli v uličce plné trhů a tam jsme si koupili různé suvenýry a dárky pro rodinu. Po rozchodu jsme se všichni sešli a vyrazili jsme na autobus, který na nás čekal a jeli jsme zpátky.

Potom jsme jeli do rodin a s Antonym a Antonyho mámou jsme šli na večeři k jiné rodině a tam jsme potkali holky ze šesté třídy. Po večeři jsme si šli všichni zahrát fotbal. Holky pak odešly do své rodiny a my jsme hledali ztracený míč a našli jsme ho pod kamionem.

Státní svátek – Osvobození Bulharska z osmanské nadvlády (1878)

Historie národa je významnou vzpruhou pro sebevědomí, zvláště v zemi, jež pět století prakticky neexistovala. Po osvobození od turecké nadvlády v letech 1877 - 1878 se vládnoucí vrstvy snažily obyvatelstvu vštěpovat národní hrdost zdůrazňováním historické kontinuity současného státu s minulými, středověkými bulharskými královstvími. Náhlý vzestup národního ducha, který byl podmíněn četnými ekonomickými a kulturními podmínkami vyústil v revoluční odboj. Organizační úsilí Bulharského revolučního ústředního výboru (BRCK), sídlící na začátku v Bukurešti a zvláště úsilí tzv. "Bulharského apoštola" Vasil Levského vyvrcholilo dubnovým povstáním z r. 1876, které bylo odstartováno v horách Balkánského pohoří a ve Sredné goře. Turci na hrdinský pokus odpověděli smrtící odvetou, která si podle odhadů vyžádala 29000 bulharských životů. V roce 1876 se v celé Evropě zdvihla vlna odporu a Ruská armáda se chystala udělit Turkům lekci. Britové a Francouzi stojící tvář v tvář veřejnému rozhořčení nad tureckými ukrutnostmi vůči bulharským civilistům si již nemohli dovolit Turecku nadále vyjadřovat podporu. Po diplomatických přípravách ruský car Alexandr II. vyhlásil válku osmanské říši v dubnu 1877. Po porážce Turci podepsali v březnu 1878 Sanstefanskou dohodu, v níž uznali nezávislé Bulharsko zahrnující i velkou část Makedonie a Trácie. Toto takzvané "velké Bulharsko" bylo ale na západoevropský vkus přece jenom trochu moc velké, takže bylo promptně rozděleno na základě rozhodnutí narychlo svolaného Berlinského kongresu (červenec 1878).

Sanstefanská mírová smlouva

Sanstefanská mírová smlouva je rusko-turecká předběžná smlouva, která byla podepsána **3. března 1878** v istanbulské předměstské části San Stefanu (Yeşilköy). Tato smlouva ukončila rusko-tureckou válku trvající v rozmezí let 1877-1878. Dle smlouvy se Bulharsko stalo autonomním podřízeným knížectvím tzv. "Velkým Bulharskem" s právem na vlastní vládu a armádu. Jeho nové území mělo rozlohu 170 000 km². K území patřilo celé severní Bulharsko bez oblasti severní Dobrudži. Rusko získalo kromě územních zisků v Zakavkazsku i celou Besarábii a Rumunsko náhradou za tuto ztrátu mělo obdržet Dobrudžu spolu s vysokou finanční kompenzací.

(zdroj: wikipedia)

4.3.2017 – Výlet a rozloučení

Ráno jsme si udělali výlet na kostelík na kopci, měly tam náboženské symboly, výzbroje. Když jsme si prohlédli kostelík, tak jsme šli zpátky dolů a tam byl rozchod a tam jsme nakoupili dárečky pro rodinu. Koupili jsme si tam také zmrzlinu.

Pak nás paní učitelka dovedla k učitelům z jiných zemí a autobusem jsme jeli zpátky před školu, kde bylo slavnostní rozloučení. Měli jsme tam pohoštění a společný večírek. Soutěžili jsme třeba ve skákání v pytlicích a hráli jsme hru s židlemi.

5.3.2017- Návrat zpět do ČR

Ráno jsme se nasnídali u Antonyho rodiny a pak už jsme jeli autobusem na letiště.

Závěr

V Bulharsku to bylo hrozně moc super a kdybych tam jel ještě jednou, tak by mi to vůbec nevadilo a byl bych rád.